

Programa de Protecció de Defensors i defensores dels Drets Humans

Xavier Badia. Oficina de Promoció de la Pau i dels Drets Humans. Departament d'Interior, Relacions Institucionals i Participació de la Generalitat de Catalunya

Introducció

El govern de Catalunya, en iniciar la legislatura actual, va decidir crear una Oficina de Promoció de la Pau i dels Drets Humans com una unitat específica dedicada a aquests temes. Aquesta decisió es va veure concretada en el decret d'estructuració del govern i dels departaments de la Generalitat de Catalunya (Decret 421/2006 de 28 de novembre), i posteriorment la va situar al si del Departament d'Interior, Relacions Institucionals i Participació.

Val a dir que en l'entramat institucional de la Generalitat era la primera vegada que es creava una unitat específica amb competències de pau i drets humans, i que aquesta decisió es derivava directament del nou Estatut de Catalunya, que atorgava competències al govern de la Generalitat en aquestes matèries.

També val la pena assenyalar que, com a unitat específica amb competències sobre drets humans, a l'Estat Espanyol en l'actualitat tan sols n'hi ha una al govern central i una altra al govern basc, a més de la de la Generalitat de Catalunya.

Val la pena explicar els objectius de l'Oficina de Promoció de la Pau i dels Drets Humans i les principals línies d'actuació que s'han posat en marxa des de la seva creació. I veurem com, en el conjunt de les seves activitats, la política de protecció dels defensors i les defensores dels drets humans esdevé una de les accions més significatives, per la incidència que té sobre persones,

organitzacions i col·lectius concrets amenaçats, i pel valor qualitatiu que té aquesta protecció, com ho posa de manifest el fet que sigui objecte de fortes recomanacions pels organismes internacionals de drets humans.

L'Oficina de Promoció de la Pau i dels Drets Humans

Durant el primer any de funcionament, l'Oficina va fer un esforç de reflexió sobre què suposava el fet que el govern de Catalunya hagués establert la creació d'una Oficina dedicada a aquests temes. D'aquest esforç de reflexió en va sortir el Pla d'Acció de l'Oficina 2008-2010,¹ que n'establí les grans línies d'actuació.

Des de l'inici, l'Oficina, que és l'organisme a través del qual el govern es relaciona amb l'Institut Català Internacional per la Pau, de titularitat pública i que és independent del govern, ha posat l'accent en el desenvolupament de polítiques públiques, en el sentit d'actuacions dirigides per una clara orientació política, en la col·laboració amb els departaments de la Generalitat i en el desenvolupament de relacions institucionals, ja sigui amb els ens locals, l'administració de l'Estat o organismes internacionals.

L'Oficina ha anat adreçant la seva activitat cap al foment dels drets humans, un àmbit de treball en clara expansió que exigeix un instrument amb capacitat de fomentar la transversalització, en el sentit que els drets humans afecten moltes de les polítiques dels diferents departaments del govern.

Les societats han de mesurar el seu desenvolupament en avenços en els drets de les persones que integren aquestes societats. En aquest sentit, la inclusió de la promoció de la pau i els drets humans com un àmbit susceptible de desenvolupar polítiques públiques és un avenç important i així és percebut per la societat civil organitzada.

És per això que l'Oficina, des de la seva creació, ha posat l'accent principalment en els eixos següents:

a) El suport al món associatiu. Això ho fa a través de diferents mecanismes, i essencialment per mitjà de la convocatòria de subvencions, adreçades a projectes de sensibilització en temes de pau i de drets humans.

b) El foment de la recerca en drets humans. L'Oficina ha instaurat un premi de recerca en drets humans, ha signat convenis amb diferents universitats catalanes i darrerament ha publicat convocatòries públiques per al foment de la recerca en drets humans. Tots aquests mecanismes de suport a la recerca s'han traduït en l'inici de col·leccions en què es publiquen els diferents treballs.

c) *Transversalització de la promoció de la pau i els drets humans.* Diversos departaments porten a terme un seguit d'iniciatives que poden incloure's, de manera més o menys directa, com a actuacions de promoció de la pau i sobretot de foment dels drets humans. Tot i això, no

1. Aquest pla d'acció està disponible a: http://www10.gencat.cat/drep/AppJava/cat/ambits/Pau/Oficina/pla2008_2010.jsp

existia fins fa poc cap unitat que tingués per objecte coordinar totes aquestes activitats, sistematitzar-les per tal de poder generar sinergies i, per últim, desenvolupar actuacions que tinguessin com a eix vertebrador els drets humans. Realment, un dels elements més valorats pel món associatiu és la voluntat de transversalitzar el foment dels drets humans, que es treballi per assolir una coordinació i coherència més grans. En aquesta línia s'han desenvolupat tot un seguit d'actuacions conjuntament amb diferents departaments del govern de la Generalitat.

d) Relacions institucionals. Les relacions institucionals amb els ajuntaments, les altres comunitats autònomes, la mateixa administració de l'Estat (Ministeri d'Afers Exteriors, de Justícia, etc.) i les institucions internacionals governamentals o estatals (sistema de Nacions Unides, institucions europees, etc.), han de ser fetes i portades a terme des del govern, sobretot en aquest moment en què hi ha una certa obertura cap a les estructures subestatals de govern, i la presa de consciència de la seva importància és cada vegada major.

Quant a la projecció exterior de l'Oficina de Promoció de la Pau i dels Drets Humans, entre els programes detallats en el seu Pla d'Acció destaquen, principalment, el suport a diferents processos de pau, la protecció de defensors i defensores de drets humans, la participació en missions internacionals (d'observació electoral, d'observació de drets humans...), i el suport a processos de justícia internacional.

A continuació, explicarem el Programa de Protecció de Defensors i defensores dels Drets Humans, un programa que, com hem dit més amunt, té una significació especial en relació amb les polítiques públiques de protecció dels drets humans que impulsa l'Oficina de Promoció de la Pau i dels Drets Humans.

La posada en marxa del Programa de Protecció de Defensors i defensores dels Drets Humans

És un fet evident que hi ha un elevat nombre de violacions dels drets humans que se segueixen cometent contra persones dedicades a promoure i a defensar els drets humans i les llibertats fonamentals a molts països del món. I en alguns d'aquests països hi ha una total impunitat en relació amb aquestes amenaces i actes d'intimidació, fet que repercuteix directament de forma negativa en la seva tasca i la seva seguretat.

Cal tenir present que els defensors i les defensores dels drets humans tenen dret a ser protegits per la llei en condicions d'igualtat pels seus estats respectius. I que, en molts casos, en lloc d'aquesta protecció, està augmentant el nombre de lleis restrictives que regulen la creació i el funcionament de les organitzacions no governamentals, i també els abusos en els procediments civils o penals incoats contra aquestes persones com a conseqüència de les seves activitats de promoció i de protecció dels drets humans i de les llibertats fonamentals.

Tot això fa que en moltes ocasions es vegin obligades a sortir (de vegades,

de manera confidencial i reservada) dels seus països de forma urgent, immediata i sense recursos econòmics per atendre les seves necessitats.

És per això, que des de l'Oficina de Promoció de la Pau i dels Drets Humans, conjuntament amb l'Ajuntament de Barcelona, amb la col·laboració d'altres departaments de la Generalitat de Catalunya, i també amb entitats de la societat civil catalana, com la Comissió Catalana d'Ajuda als Refugiats, la Federació Catalana d'ONG pels Drets Humans i l'Institut de Drets Humans de Catalunya, hem posat en marxa un programa de protecció de defensors i defensores dels drets humans.

El 2008 es va decidir constituir un grup de treball que elaborés una proposta per ser presentada i aprovada per la Generalitat. També es va decidir, veient la coincidència d'objectius i de plantejaments amb el programa Ciutat Refugi impulsat per la Regidoria de Drets Civils de l'Ajuntament de Barcelona, portar-lo a terme conjuntament per tal de coordinar esforços i multiplicar sinergies.

D'aquesta manera, el grup de treball va quedar constituït per representants de l'Oficina de Promoció de la Pau i dels Drets Humans, de la Regidoria de Drets Civils de l'Ajuntament de Barcelona, de la Secretaria d'Afers Exteriors i Cooperació (Vicepresidència), de la Federació Catalana d'ONG de Drets Humans, de l'Institut de Drets Humans de Catalunya i de la Comissió Catalana d'Ajuda al Refugiat.

En un primer moment, el grup de treball va estudiar les recomanacions de diverses institucions internacionals (vegeu més avall) i va fer l'anàlisi d'altres experiències existents, tant de l'administració com de la societat civil, en aquest terreny de programes de protecció. Entre altres, va veure les característiques del Programa de Protección Temporal de Defensores de Derechos Humanos Colombianos Gravemente Amenazados, de l'Agencia Asturiana de Cooperación al Desarrollo, de la Fondation Euroméditerranéenne des Droits de l'Homme, del Programa Escripitor Refugiat del Pen Club, la Casa de los Periodistas de Cádiz i la Maison des Journalistes, de París.

En segon lloc, va elaborar el programa que posteriorment seria adoptat per l'Oficina de Promoció de la Pau i dels Drets Humans de la Generalitat de Catalunya i per la Regidoria de Drets Civils de l'Ajuntament de Barcelona. Aquests ens decidirien posar-lo en marxa com a experiència pilot per a l'any 2009 i fer-ne la implantació definitiva l'any 2010.

Aquest programa ha esdevingut una peça important en l'actuació de l'Oficina. Es tracta d'una actuació llargament demandada per les entitats defensores de drets humans de casa nostra. La seva posada en marxa, per tant, és la resposta a una demanda de la societat civil llargament plantejada a l'Administració, però també és la resposta a una recomanació insistent de les institucions internacionals i dels organismes

de defensa de drets humans. D'aquesta manera, aquest programa constitueix una peça clau del disseny d'una política pública de drets humans pel govern de la Generalitat de Catalunya.

Els sistemes de protecció dels drets humans a les institucions institucionals

Aquest tipus d'actuació és fortament recomanada per les institucions internacionals de drets humans.

Efectivament, la protecció dels «defensors i les defensores dels drets humans» no constitueix cap obligació legal ni en el dret internacional ni en el dret espanyol, però sí que està fortament recomanada en el primer àmbit i té un marc legal a escala europea i espanyola. Amb la posada en marxa del Programa de Protecció de Defensors i defensores dels Drets Humans, es tracta d'adequar l'acció del govern de la Generalitat de Catalunya en aquesta matèria a aquest marc internacional.

En aquest context, ni la figura de la protecció dels defensors i les defensores dels drets humans, ni en particular aquest programa, no són una via d'accés a l'asil o el refugi ni tampoc no constitueixen cap criteri per a l'afavoriment de la seva concessió.

Vegem, a continuació, alguns dels textos de les institucions internacionals en què es fonamenten les recomanacions als estats i a les administracions en general per tal que posin en marxa accions de protecció dels defensors i les defensores dels drets humans.

a) Els defensors i les defensores dels drets humans a les Nacions Unides.

L'any 1998, les Nacions Unides van adoptar la Declaració sobre el dret i el deure dels individus, els grups i les institucions de promoure i protegir els drets humans i les llibertats fonamentals universalment reconeguts (Resolució 53/144, de 9 de desembre de 1998). La Declaració reconeix que:

«Tota persona té dret, individualment o col·lectivament, a promoure i procurar la protecció i realització dels drets humans i les llibertats fonamentals en els nivells nacional i internacional.»

Això suposa el dret de tothom a conèixer, difondre i protegir els drets humans, i el corresponent *deure dels estats* de protegir les persones que actuen com a «defensors i defensores dels drets humans».

A partir d'aquí, la Resolució 60/161 de l'Assemblea General de les Nacions Unides, de 16 de desembre de 2005, demana, entre altres coses, que: «4. [...] Els estats adoptin totes les mesures necessàries, en l'àmbit local i nacional, per garantir la protecció dels defensors i les defensores dels drets humans, en particular en èpoques de conflicte i de manteniment de la pau».

b) Les directrius de la Unió Europea i l'Instrument Europeu per a la Democràcia i els Drets Humans (EIDHR).

A partir del marc general anterior, el 14 de juny de 2004 el Consell de la

Unió Europea va adoptar les directrius sobre defensors i defensores dels drets humans, que recullen un seguit de mesures pràctiques per millorar l'acció de la Unió Europea en aquest àmbit, i suggereixen mitjans per donar suport als i les activistes dels drets humans en situació de risc i per ajudar-los.

Les directrius defineixen els defensors i les defensores dels drets humans com els «individus, grups i organismes de la societat que promouen i protegeixen els drets humans i les llibertats fonamentals universalment reconeguts» (article 3).

Les directrius estan especialment orientades a proporcionar assistència a les ambaixades i els consols dels estats membres de la Unió Europea i a les delegacions de la Comissió Europea a tercers països, en la seva política en relació amb els i les activistes dels drets humans. A més, estableixen que la Unió Europea, en els seus contactes amb tercers països, provarà d'influir per tal que aquests països respectin els drets dels defensors i les defensores dels drets humans.

Al seu torn, l'Instrument Europeu per a la Democràcia i els Drets Humans (EIDHR) estableix un instrument financer per a la promoció de la democràcia i dels drets humans a escala mundial (Reglament CE 1889/2006 del Parlament Europeu i del Consell de la Unió Europea, de 20 de desembre de 2006).

Segons aquest Reglament, l'Instrument té com a objectiu promoure el respecte dels drets humans i les llibertats fonamentals, consolidar la democràcia

i les reformes democràtiques a països tercers, donar suport als defensors i les defensores dels drets humans i a les víctimes de repressió i abusos, i enfortir les organitzacions socials que treballen en la promoció dels drets humans i de la democràcia. Poden beneficiar-se del finançament de l'EIDHR les organitzacions socials; les organitzacions sense ànim de lucre del sector públic i privat; els òrgans parlamentaris nacionals, regionals i internacionals; les organitzacions intergovernamentals regionals i internacionals, i, en determinats casos, les persones físiques. Els ajuts d'aquest instrument poden adoptar, entre altres formes, les de subvencions per a defensors i defensores dels drets humans.

Els destinataris del Programa de Protecció de Defensors i defensores dels Drets Humans

El Programa de Protecció de Defensors i defensores dels Drets Humans aprovat per l'Oficina de Promoció de la Pau i dels Drets Humans va adreçat a defensors i defensores dels drets humans greument amenaçats en el seu país d'origen. Aquest col·lectiu es defineix, doncs, pels elements següents, que hauran de ser valorats en el procés de selecció:

Defensor o defensora dels drets humans.

Es tracta de protegir temporalment persones que són amenaçades per raó de la seva postura activa en defensa dels drets humans, bé siguin drets humans «en general» o d'un col·lectiu determinat.

Amenaça greu. Amb el concepte d'«amença greu» es tracta de garantir

que la persona escollida mostri un risc concret i substancial contra la seva seguretat física i/o la dels seus familiars per raó de la seva activitat en defensa dels drets humans. És important fer notar que l'amenaça pot provenir d'òrgans de l'Estat, d'estructures paragovernamentals, d'insurgents o d'individus, en el cas que l'Estat no els pugui oferir protecció o es negui a fer-ho.

En concret, es considera que aquest programa està adreçat a persones de risc mitjà, en què la persona pot trencar la situació de risc mitjançant una protecció de caràcter temporal. En aquest sentit, també és important que en el moment de tornar al país d'origen la persona pugui relacionar-se amb xarxes i relacions a l'exterior, que faran més difícil de fer efectiva l'amenaça.

País d'origen o de residència del defensor o la defensora. A l'hora de seleccionar el defensor, no es tracta només de tenir en compte el seu país d'origen, sinó també el de residència habitual o aquell on desenvolupi la seva activitat de defensa dels drets humans.

A partir dels elements nuclears que formen la definició anterior, pot ser necessari prioritzar les candidatures per àrees de treball o per àrees geogràfiques. Pel que fa a la selecció per àrees de treball, per exemple, la relatora especial de les Nacions Unides en aquesta matèria assenyala les persones que defensen els drets dels pobles indígenes i les minories, els col·lectius de lesbianes, gais, transsexuals i bisexuals (LGTB) i les dones defensores dels drets humans, com

a defensors i defensores particularment vulnerables. A partir d'això, cada any, es poden establir prioritats temàtiques, en funció de les indicacions de les Nacions Unides, que garanteixen una certa objectivitat. Pel que fa a la selecció per àrees geogràfiques, s'actua en funció de les àrees prioritàries de l'actuació de l'Oficina de Promoció de la Pau i dels Drets Humans i de l'Agència Catalana de Cooperació al Desenvolupament, tenint en compte també les prioritats de l'acció exterior de Catalunya. Es consideren així prioritàries les regions de l'Amèrica Central i del Sud, la Mediterrània i la zona dels Grans Llacs d'Àfrica.

En línia amb el que preveu el Conveni de Ginebra de 1951 en els paràgrafs D a F del seu article 1, queden exclosos del programa de defensors i defensores les persones que:

a) Rebin actualment protecció o assistència d'un òrgan o organisme de les Nacions Unides [...]. Quan aquesta protecció o assistència hagi cessat per qualsevol raó, sense que la sort d'aquestes persones s'hagi solucionat definitivament [...], aquestes persones tindran *ipso facto* dret als beneficis del règim d'aquesta Convenció.

b) Les autoritats competents del país on hagin fixat la seva residència reconeguin els drets inherents a la possessió de la nacionalitat d'aquell país.

c) Respecte de les quals existeixen motius fundats per considerar que:

- han comès un delictes contra la pau, un delictes de guerra o un delictes contra la humanitat, dels definits en

els instruments internacionals elaborats per adoptar disposicions respecte d'aquests delictes;

- han comès un greu delictes comú fora del país de refugi, abans de ser-hi admeses com a refugiades;

- s'han fet culpables d'actes contraris a les finalitats i als principis de les Nacions Unides.

La determinació de les condicions de selecció de la persona beneficiària del programa obliga a considerar tres qüestions: la forma de la convocatòria, la presentació de candidatures i la composició del comitè de selecció.

En primer lloc, s'estableix una *convocatòria permanent*. Aquest tipus de convocatòria permet rebre propostes sense termini fix, sobre les quals es decidirà en funció dels recursos presupostaris, la urgència de la situació, etc. S'entén que permanent no vol dir oberta sempre.

El DOGC núm. 5602 de 7 d'abril de 2010 publica les normes reguladores per a la concessió d'ajuts directes a persones que es vegin amenaçades o perseguides per la seva activitat de protecció i defensa dels drets humans. A partir d'aquesta publicació, l'Oficina de Promoció de la Pau i dels Drets Humans fa pública la convocatòria a través de les entitats catalanes que treballen amb persones defensores dels drets humans arreu del món i són actors fonamentals en el coneixement de la situació d'aquests defensors i defensores.

En segon lloc, les candidatures poden provenir de qualsevol entitat amb

seu a Catalunya o del mateix comitè de selecció. En qualsevol cas, el comitè haurà de raonar-ne la selecció.

A l'hora de fer la selecció entre diferents candidatures, les prioritats que cal tenir en compte són les següents:

- El fet de defensar els drets de col·lectius esmentats per la relatora especial de les Nacions Unides,

- la figura de les dones defensores dels drets humans,

- l'afavoriment de persones que vinguin de les àrees geogràfiques de treball exterior de Catalunya,

- el fet de no concórrer en cap de les condicions d'exclusió del programa especificades més amunt,

- no ser beneficiari/ària de cap altre programa de protecció similar.

En tercer lloc, es constitueix un *comitè de selecció*, format per: representants de l'Oficina de Promoció de la Pau i dels Drets Humans (DIRIP) i de la Regidoria de Drets Civils de l'Ajuntament de Barcelona, i també per representants dels departaments afectats de la Generalitat de Catalunya, d'altres municipis que col·laborin amb el programa, representants de les Federacions d'ONG de Drets Humans i de Pau i d'altres entitats de la societat civil, i per persones expertes en la matèria.

Desenvolupament i posada en pràctica del programa

La durada del programa és de sis mesos, amb un ajut econòmic al retorn durant els tres primers mesos.

Es preveu l'acollida temporal anual de cinc defensors i defensores dels drets humans en dos pisos i habitacions individuals.

Durant l'any 2009 es va posar en marxa el programa de forma experimental, i es van acollir dos defensors. Aquesta fase pilot del programa es va realitzar sense convocatòria pública. L'any 2010 és l'any de la posada en marxa del programa de forma estable i consolidada, a partir de la publicació al DOGC de les normes reguladores del mateix, esmentades més amunt en aquest mateix article.

El programa cobreix les despeses del lloguer dels pisos d'acollida, els subministraments, el mobiliari i els utensilis, ajudes per a la mantenició, medicaments i transport dels defensors o defensores acollits, a més del viatge d'arribada i de tornada.

El programa contempla l'elaboració d'un acord/contracte de funcionament que configura un «mapa d'estada» en què s'especifiquen els continguts dels programes i les normes de funcionament i de convivència. Aquest acord és signat pel defensor o defensora acollit i pel coordinador o coordinadora del programa. S'hi especifiquen els termes següents:

- El temps d'acollida: sis mesos.
- El retorn al país d'origen: tres mesos d'ajut al retorn.
- Normes de funcionament del programa: establiment d'acords sobre la formació i agenda i, si cal, dels compromisos de col·laboració amb entitats.

- Normes de convivència.
- Causes de baixa: extinció o expulsió del programa.

El programa consta de les activitats següents: acompanyament psicossocial, agenda, formació i publicació.

L'entitat que fa l'acompanyament és la Comissió Catalana d'Ajuda al Refugiat, atesa la seva experiència sobre el tema i la seva implantació a Catalunya. Les seves tasques principals són:

- Oferir suport psicossocial.
- Difondre i fer visibles les situacions que pateixen els defensors i/o defensores es dels drets humans en determinats països, actuant com a altaveu de la importància d'aquests col·lectius i la seva tasca
 - Enfortir les xarxes de suport o solidaritat entre els moviments socials a escala nacional i internacional.
 - Elaborar l'informe sobre la situació dels drets humans del país concret de la persona acollida i el viatge per lliurar-la a l'organisme que pertorqui (organitzacions socials, ministeris, etc.).

De manera més concreta, les principals tasques associades al programa són:

1. *Tramitació politicoadministrativa i acompanyament psicossocial* (a través del coordinador del programa).

- Empadronament.
- Targeta d'assistència sanitària
- Tràmit de residència excepcional.
- Visites als pisos, reunions periòdiques amb els defensors i defensores.
- Funcionament dels serveis públics: sanitat, transport, correus, etc.
- Treball del retorn.

- Treball de la convivència.
- Celebració de festivitats importants amb els defensors i defensores i previsió d'activitats d'oci i pautes per a la gestió d'aquest temps d'oci.

2. *Agenda*. (Aquesta es desenvolupa en funció de les circumstàncies de cada cas. Cal organitzar-la molt bé, ja que l'agenda ha de servir d'antena i de seguretat en el moment del retorn al país d'origen.)

- Reunions amb entitats: seguint els criteris de prioritats pautades al «mapa d'estada»; la finalitat d'aquestes reunions és assolir un coneixement suficient de les xarxes d'activitat de defensa i promoció dels drets humans a Catalunya.

- Reunions institucionals: es proposa una visita institucional conjunta amb tots els representats polítics i posteriorment les visites institucionals amb els tècnics i les tècniques que treballin en l'àmbit del defensor o la defensora i amb qui es valori oportú.

- Visita a Ginebra (ONU) i a la Unió Europea.

- Actes públics: en la mesura que es pacti la publicitat de l'acollida de cada persona defensora dels drets humans; poden ser-hi com a participants actius o com a espectadors.

- Acompanyament i suport a les entitats: possibilitats que el defensor o defensora col·labori com a voluntari/ària en algunes de les entitats implicades en la realització d'un microprojecte.

3. *Formació*.

- Aprenentatge de l'idioma (català

i/o castellà) com a forma d'internacionalitzar el conflicte i la defensa dels drets humans. Es pot valorar la necessitat situacional d'aprendre altres llengües i també altres eines útils per al retorn, com ara la informàtica.

- Coneixement de l'entorn i de Catalunya.
- Quan calgui, formació en aspectes de defensa i promoció dels drets humans.

4. Publicació.

- Llibret anual sobre les històries de vida dels defensors i les defensores acollits (escrits per ells i elles).

A més de l'ajut al retorn esmentat, el postprograma inclou un informe final i de seguiment del programa. També en cada cas es preveu valorar la possibilitat de realitzar un viatge al país d'origen de la persona protegida i d'establir-hi els contactes que siguin necessaris per a la millor garantia del retorn segur del defensor o la defensora.

El postprograma pot incloure totes les activitats que representin una continuïtat del programa una vegada esgotat el temps de l'acolliment. Tanmateix, aquestes actuacions s'han de realitzar valorant el grau de discreció/publicitat que es vulgui mantenir per al defensor o la defensora acollits. La llista d'actuacions que segueix queda, doncs, definida en cada cas en funció d'aquest criteri. Es tracta, per tant, de propostes que es poden concretar segons la situació de cada una de les persones defensores dels drets humans.

Avaluació

Independentment de les activitats que en cada cas es desenvolupin, tant en el programa pròpiament dit com en el postprograma, atesa l'existència de diferents institucions implicades i la complexitat del programa, cada any es preveu fer una avaluació que reculli el parer de les persones beneficiàries així

com el de la resta d'institucions per tal d'anar millorant el projecte progressivament.

Després d'un any (2009) en què es va posar en marxa el programa de forma experimental, l'Oficina de Promoció de la Pau i dels Drets Humans ha consolidat el programa amb la publicació de les bases reguladores per a la concessió d'ajuts directes a persones que es vegin amenaçades o perseguides per la seva activitat de protecció i defensa dels drets humans, al Diari Oficial de la Generalitat de Catalunya (DOGC, núm. 5602 de 7 d'abril de 2010).

L'any 2010 el programa acollirà cinc defensors i defensores de drets humans procedents de diferents països del món.

La Generalitat de Catalunya d'aquesta manera ha donat una resposta institucional a una demanda llargament esperada per les persones i entitats del nostre país compromeses en la lluita per la defensa dels drets humans al món. 